

tiistai 8. joulukuuta 2015

Obama ja paavi edesauttamassa Uutta Maailmanjärjestystä, varsinkin vuonna 2015

Tässä hyvin tärkeä aikainmerkki-artikkeli, jossa käsitellään kahden nykymaailman voimahahmon, maailmalla suosittujen presidentti Obaman ja paavi Franciscuksen, merkittävää roolia varsinkin tämänvuotisissa merkkitapahtumissa, jotka luovat puitteita Antikristuksen maailmanhallitukselle tai Uudelle Maailmanjärjestykselle (NWO). Erityisesti paavin äskettäinen vierailu Yhdysvalloissa, syyskuun 23.-25. päivinä, ja Pariisin ilmastokokous marraskuun 30. päivästä joulukuun 11. päivään ovat tärkeitä Globaalin Eliitin kannalta ja Pariisissa mahdollisesti aikaansaatava globaali ilmastopöytäkirja on kulmakivi yhden maailman agendassa, sillä ilmastomuutos on se keppihevonen, jonka avulla toteutetaan YK:n kestävän kehityksen päämäärät. Tämän Samuel Korhosen suomentaman artikkelin lopussa on vielä katkelmia Israelin pääministerin Benjamin Netanyahu:n puheesta YK:n yleiskokouksessa lokakuun 1. päivänä 2015.

Obama ja paavi

Obama and the Pope

By Gary H. Kah

<http://www.garykah.org/GaryKah/Obama&thePope.html> (5.10.2015)

Tämä vuosi on ollut hyvin toiminnantäyteinen niille korkeissa asemissa oleville, jotka tavoittelevat uutta maailman järjestystä. Heidän agendansa sai kovasti vauhtia koko kevään ja kesän ajan kannattajien toivoessa voivansa käyttää YK:n 70. yleiskokousta ponnahduslautana suurempiin yhden maailman tapahtumiin myöhemmin tänä vuonna ja sen jälkeen. Erityisesti kaksi miestä ovat toistuvasti esiintyneet globaalilla näyttämöllä outoina petikavereina näennäisesti yhteisellä näyllä. Fransiskus, ensimmäinen paavi, joka tulee suoraan Jesuiittajärjestyksestä, on toiminut läheisessä yhteistyössä presidentti Barack Obama'n kanssa monilla rintamilla, jotka ovat muotoilemassa esiintulevaa järjestystä. Näitä yksimielisyyden alueita ovat, vaikka se ei rajoitu niihin, seuraavat:

- Pyrkimys Israelille vahingolliseen Lähi-Idän politiikkaan
- YK:n ilmastomuutosohjelman edistäminen
- LGBT -oikeuksien ja päämäärien tukeminen

Älkää erehtykö, se on erittäin paha agenda. Uskon henkilökohtaisesti, että heidän liittonsa ja yhteiset päämääränsä ovat tarkoituksellisia. Molemmat miehet ovat petettyjä ja ymmärtävätpä, tai eivät, niin heitä käytetään tuomaan Ilmestyskirjan lukujen 13 ja 14 kuvailema lopunajan maailmanjärjestys.

Asettuminen Israelia vastaan

Viime kesän lopulla saimme tietää, että Ranska valmistautui esittelemään päätöslauselman tämän syksyn YK:n yleiskokouksen aikana, joka, jos se ratifioitaisiin, antaisi virallisen YK:n tunnustuksen Palestiinan valtiolle – täysin erillään Israelista. Tähän saakka Ranska on peräytynyt

mahdollisesti johtuen Israelin pääministeri Benjamin Netanyahu'n ponnistuksista suostutella Ranska ja YK luopumaan tästä liikkeestä. Molemmat osapuolet voivat vielä kuitenkin toimia tässä toimenpiteessä lähitulevaisuudessa. Samoin huolimatta Netanyahu'n voimakkaista vetoimuksista YK nosti Palestiinan lipun tällä viikolla New York'in päämajallaan itseasiassa asettuen Palestiinan asialle Israelia vastaan.

Paavi Fransiskus ja Barack Obama tapaavat Washington'issa

Lokakuun 1. päivänä pääministeri Netanyahu piti terävän puheen YK:n yleiskokouksen edessä. Kiihkeässä puheessaan hän vaati globaalia yhteisöä käsittelemään Israelia oikeudenmukaisesti, koska maan koko olemassaolo uhataan nyt. Hän huomautti, että yksin viime vuoden aikana YK on antanut 20 päätöslauselmaa, jotka tuomitsevat Israelin, mutta vain yhden Syyriaa vastaan – huolimatta siellä toteutetuista tuhansista teloituksista. (Katkelmia pääministeri ”Bibi” Netanyahu'n puheesta voi arvioida tämän artikkelin lopussa.)

Valitettavasti Bibin hyvä ja selkeä puhe tuskin muuttaa YK:n asennetta Israeliin. Ja on hyvin epätodennäköistä, että se muuttaa myöskään paavi Fransiskuksen ja Barack Obama'n asenteita. Paavi, Obama ja YK kaikki jakavat saman näyn globaalista yhdistymisestä – lopullisesta maailmanhallituksen ja maailmanuskonnon systeemistä, joka hallitsee Jerusalemiä ja mahdollisesti sieltä käsin. Vahva, suvereeni ja itsenäinen Israel ei kuulu suunnitelmaan. Se ei ole milloinkaan kuulunut. Heidän näkökulmastaan juutalaisvaltio täytyy saada polvilleen ja pakottaa heidän uuteen maailman järjestykseensä. (Sama pätee heidän suunnitelmiinsa USA:ta varten.)

Obama ja paavi ovat julkisesti julistaneet toistuvasti tukeaan ”kahden valtion ratkaisulle,” jossa juutalaisvaltion olisi palattava vuotta 1967 edeltäneille rajoilleen – rajoille, jotka olivat voimassa ennen ”kuuden päivän sotaa,” jossa Israelin naapurit hyökkäsivät sitä vastaan. Voitettuaan tuon sodan Israel oikeutetusti piti valloittamansa maan puolustuksellisenä keinona (puskurina) tulevien hyökkäysten varalta. Ottaen huomioon nykyisen Lähi-Idän vihamielisen ilmapiirin Bibi olisi hullu, jos luovuttaisi nämä strategiset alueet, joita tarvitaan Israelin puolustamiseen.

Iran, joka on liitossa Syyrian ja Venäjän kanssa, on toistuvasti vaatinut Israelin täydellistä tuhoamista. Silti Obama paavin tuella allekirjoitti terroristivaltion kanssa sopimuksen, joka ei ainoastaan luo laillista tietä Iranille rakentaa ydinpommi, vaan velvoittaa Yhdysvaltoja puolustamaan Irania, jos se joutuu hyökkäyksen kohteeksi. Toisin sanoen, jos Israel uskoo, ettei sillä ole muuta mahdollisuutta, kuin hyökätä Iranin ydinlaitoksia vastaan estääkseen Irania

kehittämistä pommia, jota se käyttäisi Israelin tuhoamiseen, niin Yhdysvallat taistelisi Iranin kanssa Israelia vastaan. Kamalaa! Se osoittaa monumentaalista muutosta USA:n Lähi-Idän politiikassa: presidenttinsä kautta Yhdysvallat on kavaltanut Israelin. Barack Obama suosii islamilaista terroristivaltiota pitkäaikaisen liittolaisemme kustannuksella.

Obama onnistui salaamaan nämä tärkeät yksityiskohdat kongressilta, kunnes hänen sopimuksensa Iranin kanssa oli valmis. Israelin rinnalla seisovat konservatiivit ovat raivoissaan, mutta sopimus on voimassa. Vain ihme voi kaataa sen.

On myös merkillepantavaa, että paavi Fransiskus tuki Obaman pyrkimystä ennen sopimuksen allekirjoittamista, sen aikana ja sen jälkeen. Lukuunottamatta muutamia Fox News'in suorapuheisia juontajia, joista jotkut ovat katolisia, näistä asioista ei juurikaan ole puhuttu muualla sekulaarissa mediassa. Kunnioitan näitä journalisteja, että he seisovat lujina, eivätkä pelkää vastustaa Obamaa ja paavia heidän vaarallisissa ratkaisuissaan.

Mitä seurauksia siitä on, kun Israel seisoo käytännöllisesti katsoen yksin? Sen eristäminen edelleen lisää Lähi-Idän epävakautta kasvattamalla suuremman alueellisen konfliktin todennäköisyyttä. Iranin ydinsopimus lähes varmistaa sen, että Israel tulee käynnistämään ennaltaehkäisevän iskun. Jos se tapahtuu, niin kaikki terroristit Israelin ympärillä käyvät sen kimppuun – kuten Hamas, Hizbollah, Islamilainen Jihad, ISIS, Syyria, Iran jne. (Yksi asia, joka näille osapuolille on yhteinen – islamilaisen uskonsa lisäksi – päämäärä tuhota Israel). Henkilökohtaisesti uskon, että massiivisen tuhon ja ihmishenkien menetyksen jälkimainingeissa sellaista kriisiä tullaan käyttämään syynä uudelle maailman järjestykselle. Israel voittaa sodan, mutta maailma vihaa sitä sen vuoksi ja tekee kaikkensa toimiakseen sitä vastaan. Näyttämö on valmis Antikristukselle esitellä maailmanhallitus, joka sanoo tuovansa kestävän rauhan.

Ilmastonmuutos

Syyskuun 23. päivänä paavi Fransiskus saapui Valkoiseen Taloon kahdenkeskiseen suljettujen ovien tapaamiseen Barack Obama'n kanssa. Tiedot siitä, mistä puhuttiin, ovat enintään suuntaa antavia. Voimme kuitenkin olla varmoja, että puheenaiheeseen kuului eri aiheita aina Lähi-Idän tilanteesta homojen oikeuksiin. Lähellä listan kärkeä uskon olleen kysymyksen ilmastonmuutoksesta; koska kummallakin miehellä on henkilökohtainen ansioluettelo omistettu tämän asian ajamiselle.

Syyskuun 24. päivänä Fransiskus teki historiaa, kun ensimmäisenä paavina puhui USA:n kongressin yhteiselle istunnolle. Yksi hänen keskeisistä aiheistaan oli, kuten voi odottaa, ilmastonmuutos. Seuraavassa joitakin hänen huolellisesti muotoiltuja huomautuksiaan:

“Bisnes on jalo kutsumus, suunnattu tuottamaan varallisuutta ja parantamaan maailmaa. Se voi olla vaurauden hedelmällinen lähde alueella, jossa toimii, varsinkin, jos se näkee työpaikkojen luomisen olennaisena osana palvelustaan yhteiseksi hyväksi” (Laudato Si’, s. 129). Tähän yhteiseen hyvään kuuluu myös maa, keskeinen teema hiljattain kirjoittamassani kiertokirjeessä ”päästäkseni vuoropuheluun kaikkien ihmisten kanssa yhteisestä kodistamme” (ibid., 3). “Tarvitsemme keskustelua, johon osallistuvat kaikki, koska se ympäristöä koskeva haaste, johon olemme joutuneet ja sen inhimilliset juuret, koskee ja vaikuttaa meihin kaikkiin” (ibid., 14). Kiertokirjeessäni, Laudato Si’, vaadin rohkeaa ja vastuullista ponnistusta ”askeltemme uudelleen suuntaamiseksi” (ibid., 61) ja ihmisen toiminnan aiheuttamien mitä vakavimpien ympäristön turmeltumisen vaikutusten välttämiseksi. Olen vakuuttunut, että voimme aikaansaada muutoksen, enkä epäile, että

Yhdysvalloilla -- ja tällä kongressilla – on siinä tärkeä rooli näyteltävänä. Nyt on aika rohkeille teoille ja strategioille, jotka on tähdätty toteuttamaan ”huolehtimisen kulttuuria” (ibid., 231) ja ”yhteistä lähestymistapaa taistelussa köyhyyttä vastaan, arvokkuuden palauttamista syrjäytetyille ja samalla luonnon suojelemista” (ibid., 139).

Seuraavana päivänä, syyskuun 25., paavi Fransiskus käynnisti YK:n uuden kestävän kehityksen kampanjan ollen pääpuhujana YK:n yleiskokouksen edessä. Se oli virallinen alku YK:n loppurutistukselle ratifioida kansainvälinen ilmastonmuutossopimus (International Climate Change Treaty). Maailman johtajat kokoontuvat Pariisiin marraskuun 30. päivästä joulukuun 11. päivään YK:n kutumina nimenomaisena tarkoituksena allekirjoittaa tämä kiistanalainen sopimus. Sekä paavi että Obama ovat kovasti yrittäneet mainostaa ja julistaa tukeaan ilmastoagendalle ja heidän odotetaan allekirjoittavan sopimuksen.

He ovat olleet melkoinen pari. Molemmat miehet ovat ajaneet ilmastonmuutossopimusta maailman poliitikkojen keskuudessa, samalla kun paavi on myös aktiivisesti haalinut maailman uskonnollisten johtajien kannatusta. Tähän päästäkseen Fransiskus julkaisi viime kesänä voimallisen kiertokirjeensä (mainittu edellä lainauksessa häneltä), joka käsittelee ympäristöä ja ilmastonmuutosta. Toinen Vatikaanin asiakirja tarkoitettu pohjustamaan paavin kiertokirjeen julkaisemista, julkaistiin muutamia kuukausia aikaisemmin. Se oli otsikoitu: “Climate Change and The Common Good (Ilmastonmuutos ja yhteinen hyvä)” ja sen tuottivat paavillinen tiedeakatemia (Pontifical Academy of Sciences) ja paavillinen yhteiskuntatieteellinen akatemia (Pontifical Academy of Social Sciences). Seuraavassa muutamia katkelmia tuosta asiakirjasta, jotka hieman valottavat meille paavin strategiaa:

Ilmastonmuutos on globaali ongelma, jonka ratkaiseminen riippuu siitä, ylitämmekö kansalliset kytköksemme ja tulemmeko yhteen yhteisen hyvän vuoksi... Uskonnolliset instituutiot voivat tuoda asennemuutoksen luomakuntaa kohtaan ja niiden pitäisi ottaa siinä johto... Katolinen kirkko, joka työskentelee muiden uskontojen johdon kanssa, voi nyt ottaa ratkaisevan roolin mobilisoimalla julkisen mielipiteen ja julkisia varoja... Sellainen maailman uskontojen rohkea ja humanitaarinen toiminta, joka toimii yksinäisesti, varmasti vauhdittaa julkista keskustelua siitä, kuinka voimme integroida yhteiskunnallisia valintoja priorisoituina YK:n kestävän kehityksen päämäärien alla... [Such a bold and humanitarian action by the world's religions acting in unison is certain to catalyze a public debate over how we can integrate societal choices, as prioritized under \[the\] UN's sustainable development goals...](#)

Potkun luomiseksi ilmastopimuksen tueksi suunnitellaan useita uskontojenvälisiä uskonnollisia kokoontumisia vielä ennen YK:n kokousta Pariisissa. Yksi sellainen tapahtuma, tarkoitettu tuomaan maailman uskonnot yhteen ja toimimaan katalysaattorina ympäristötoiminnalle, pidetään lokakuun 24. päivänä. ”Nimettynä Globaalin ykseyden päiväksi ([Global Oneness Day](#)), tämän massiivisen maailmanlaajuisen juhlan tarkoitus on tuoda maailman yhteyden uusi aika (New Age) ”ykseyden” – ihmiskunnan jumaluuden ja maailmankaikkeuden keskinäisen riippuvuuden tiedostamisen – kautta. Se, mikä tässä hommassa on erityisen huolestuttavaa, on, että monet seurakunnat kaikkialla maailmassa osallistuvat ”sunnuntain ykseyden tilaisuuksiin (Sunday Oneness Services)” asettuen tähän ohjelmaan. Kristityt ovat nopeasti menettämässä arvostelukykyänsä, kun median ristituli ja seurakuntajohtajien suositukset tämän sopimuksen tueksi vyöryvät heidän päällensä.

Mikä sitten ilmastonmuutossopimuksessa on pielessä? Vastaus: Yhdessä taustalla olevan hengellisen petoksen kanssa, joka liittyy tähän ponnistukseen – joka johtaa ihmisiä omaksumaan

maa-keskeisiä / panteistisia uskomuksia – itse sopimus sattuu olemaan kulmakivi yhden maailman agendassa. Harvat tietävät, että jos tämä sopimus ratifioidaan, niin se ottaa käyttöön kansainvälisen lainsäädännöllisen rungon ja perusrakenteen YK:ta varten sopimuksen pakottamiseksi kansallisella, valtiollisella ja paikallisella tasolla – maailman jokaisessa maassa. Tämän sopimuksen kautta me kaikki otamme jättiaskelia maailmanhallituksen systeemiin. Mikä vielä enemmän, tämä sopimus on tehty sillä tavalla, että se menee paljon yli tyypillisten ympäristökysymysten kattamaan lähes jokaisen puolen elämässämme. Se esimerkiksi käsittelee sukupuolten tasa-arvoa, nälän ja köyhyyden lopettamista, eriarvoisuuden vähentämistä valtioiden kesken (se tarkoittaa tulojen uusjakoa) ja maailmanrauhan luomista mainitakseni vain joitakin sen 17 kohdasta. Lyhyesti: se käyttää jokaista planeetallamme olemassaolevaa ongelmaa syynä siihen, että tarvitaan maailmanhallitus ratkaisemaan ne.

Tutkiva journalisti Michael Snyder sanoo sen parhaiten:

Niille, jotka haluavat laajentaa ”globaalin hallinnan” piiriä, kestävä kehitys on täydellinen sateenvarjo, koska lähes kaikki ihmisen toiminta vaikuttaa ympäristöön jollakin tavalla. Sanontaa ”planeetan hyväksi” voidaan käyttää verukkeena mikrotason johtamiselle lähes jokaisella elämämme alueella... Tämä sopimus on todella sapluuna radikaalisti laajennetulle ”globaalille hallinnalle”. (1)

Älä anna pettää itseäsi; YK:n ilmastopopimus on tarkoituksellinen vallan anastus ja valitettavasti maailman näkyvimpien poliittisten ja uskonnollisten hahmojen enemmistö – kuten Obama ja paavi – ovat täysillä mukana.

Homojen oikeudet

Lähi-Itää ja ilmastonmuutosta koskevan yhteistoiminnan lisäksi paavi Fransiskus ja Obama ovat samoilla linjoilla, kun on kyse useimmista aikamme yhteiskunnallisista ja kulttuurillisista kysymyksistä mukaan lukien homoagenda. Ei ole salaisuus, missä Obama seisoo tässä kysymyksessä – varsinkin senjälkeen, kun valaisi Valkoisen Talon sateenkaaren väreillä juhlistamaan korkeimman oikeuden säädöstä samaa sukupuolta olevien avioliiton puolesta. Todellinen ”sankari” kansainvälisellä näyttämöllä, mitä tulee LGBT -oikeuksiin on kuitenkin ollut paavi Fransiskus.

Homo-oikeusaktivisti ja rock-legendan Elton John, kuvaili paavi Fransiskusta sankarinaan vuotuisen AIDS -apukonserttinsa aikana New York'issa. John, itse homo, ylisti paavia homouden hyväksymisen ajamisesta katolisessa kirkossa. John huomautti: ”On mahtavaa, mitä hän yrittää tehdä monia monia vastaan kirkossa... Hän on rohkea ja hän on peloton ja sitä me tarvitsemme tämän päivän maailmassa.” Hän lopetti sanoen: ”Tehdäänkö tästä miehestä pyhimys nyt, OK?” (2)

Rock -tähtien tuen saamisen lisäksi homo-oikeuslehti *The Advocate* nimesi joulukuussa 2013 hänet vuoden henkilöksi ja hänen kuvansa oli lehden kannessa. Hänet nimettiin vuoden mieheksi myös *Vanity Fair*'in italialaisessa painoksessa. Lehti kirjoitti: ”Fransiskus on nöyryyden ihme turhuuden ajassa. Hänen toivon majakkansa tuo enemmän valoa kuin mikään tieteen saavutus, koska millään lääkkeellä ei ole rakkauden voimaa.” (3)

Liberaalin maailman rakkausseikkailu tämän paavin kanssa alkoi hänen nyt kuuluisasta lausunnostaan: ”Jos joku on homo ja etsii Herraa hyvää tarkoittaen, niin mikä minä olen tuomitsemaan?” Aina siitä saakka, kun tuli katolisen kirkon johtajaksi, Fransiskuksen tuen

ilmaukset homoudelle ovat yllättäneet ja kannustaneet homojen oikeuksien puolustajia.

Myös kristittyjä rohkaistiin hetkeksi, mutta päinvastaisista syistä. Paavin hiljattaisen USA:n vierailun aikana monet evankelikaalit – halutessaan sinisilmäisesti uskoa, että hän oli todella heidän puolellaan – juhlivat saadessaan tietää, että paavi puhui lyhyesti Kentucky'n notaarin Kim Davis'in kanssa, joka otti samaa sukupuolta olevien avioliittoa vastustavan kannan. Myös joissakin puheissaan hän puhui ”perhearvoista”. Juhlinta oli kuitenkin lyhytaikaista.

Kuten kävi ilmi, niin paavi oli ovelasti ”heittänyt luun” konservatiiveille puhumalla neiti Davis'in kanssa toivoen sen saavan heidät pois hänen kimpustaan tässä kysymyksessä. Tosiasia on, että vain yhdelle ei-poliittiselle hahmolle myönnettiin audienssi paavin kanssa hänen ollessaan USA:ssa. Hän sattui olemaan entinen paavi Fransiskuksen oppilas, jonka hän on tuntenut monia vuosia. Oppilaan nimi on Yayo Grassi. CNN haastatteli häntä lokakuun 5. päivänä.

Haastattelun aikana paljastettiin, että Grassi'lla oli ollut vuosien ajan samaa sukupuolta oleva kumppani. Grassi mainitsi, että aikaisemmassa keskustelussa kysyessään paavilta homosuhteestaan, paavi vastasi kertoen hänelle, että se ei ole uskonnollinen kysymys, vaan siviilikysymys.

Kaikki, mitä paavin olisi tehtävä tukeakseen Jumalan moraalilakia, olisi sanoa, että Raamattuun perustuva laillinen avioliitto on vain yhden miehen ja yhden naisen välinen. Hän kieltäytyy tekemästä sitä. Vierailunsa aikana hän puhui paljon perheestä ja perhearvoista, mutta ei koskaan määritellyt ehtojaan. Uskon sen olleen tarkoituksellista, jotta ”moderni” perhe kuuluisi siihen.

On ennustettavissa, että tämä paavi yrittää olla kaikkea kaikille. Hän on todella ovela poliitikko. Gallupit heijastavat tätä tosiasiaa. *ABC World News*'in raportin (syyskuun 3.) mukaan 66 prosentilla amerikkalaisista on myönteinen tai hyvin myönteinen kuva paavi Fransiskuksesta. Tämä kysely tehtiin muutamaa viikkoa ennen hänen Yhdysvaltojen vierailuaan. Hänen lukemansa ovat nyt melkein varmasti jopa korkeammat johtuen kaikesta hänen vierailuaan ympäröineestä huomiosta.

Oletko pannut merkille, että media on mainostanut paavia ja tekee sitä edelleen? Näyttää melkein siltä, kuin hän ei voisi tehdä mitään väärin. Häntä kuvataan planeetan päätiedottajana. Jos konservatiivinen kristillinen johtaja esittää vastakkaisen näkemyksen, niin samat ihmiset hyljeksivät häntä. Tämän pitäisi olla meille syy pysähtyä ja kysyä: ”Miksi tämä paavi – oletettu maailman kristillinen johtaja – on ihailtu ja sekulaarin median mukaan käytännössä erehtymätön, vaikka samat journalistit kohtelevat Raamattuun uskovia evankelikaalisia johtajia halveksivasti?” Voisiko se johtua siitä, että he kaikki jakavat paavin näyn uudesta maailman järjestyksestä ja näkevät todelliset kristityt ja konservatiiviset juutalaiset tiellään seisovina?

Eikö olekin mielenkiintoista, että paavi Fransiskuksesta ja Barack Hussein Obama'sta on tullut maailman näkyvimät pelurit, kun on kyse kohtaamiemme tärkeimpien asioiden muotoilusta? Lähi-Idän politiikasta ympäristöön, samaa sukupuolta olevien avioliittoon, rotusuhteisiin ja uskontojenvälisyyteen (interfaithism), nämä kaksi miestä – jumalattomien poliittisten neuvonantajien ja mainostajien tuella – tavoittelevat globaalin yhdistymisen agendaansa kohdaten vain vähäistä vastustusta. Islam ja kaikki muut väärät uskonnot, jotka edistävät antikristillisiä periaatteita, saavat medialta vapaalipun. Samaan aikaan yleinen mielipide mobilisoidaan tarkoituksellisesti kristittyjä ja konservatiivisia juutalaisia vastaan.

Hetki on myöhäinen. Pyhien vaino on ovella läntisessä maailmassa ja jo käynnissä Lähi-Idässä,

Afrikassa ja muissa osissa maailmaa. Jumala auttakoon meitä seisomaan vahvoina Hänessä!

[1] "Planetary Sustainable Development and the Vatican," Michael Snyder, Hope for the World Update, Summer 2015.

[2] "Rock Star says Pope Francis is 'My Hero'," Pastor Hal Mayer, Prophetic Intelligence Briefing, September 2, 2015.

[3] Ibid.

Katkelmia Benjamin Netanyahu'n puheesta YK:n yleiskokoukselle - Lokakuu 1, 2015

Seisoin ensi kertaa tällä korokkeella 31 vuotta sitten Israelin suurlähettiläänä YK:ssa. Tuona päivänä puhuin Iranin ajamaa päätöstä vastaan karkottaa Israel YK:sta. Silloin, kuten nyt, YK oli pakkomielteisen vihamielinen Israelia, ainoaa Lähi-Idän todellista demokratiaa, kohtaan. Silloin, kuten nyt, jotkut pyrkivät kieltämään yhdeltä ja ainoalta juutalaisvaltiolta paikan kansakuntien joukossa... Joten kuunneltuani kolme päivää maailman johtajien ylistävän ydinsopimusta Iranin kanssa aloitan puheeni tänä päivänä sanoen: Naiset ja herrat, tarkistakaa innostuksenne ovella. Tämä sopimus näet ei tee rauhaa todennäköisemmäksi. Iranin aggressioiden ruokkiminen miljardeilla dollareilla pakotteiden loppuessa tekee sodasta todennäköisemmän. Katsokaa, mitä Iran on tehnyt vain viimeisten kuuden vuoden aikana senjälkeen, kun runkosopimus julkaistiin Lausanne'ssa. Iran kasvatti tuhoisien aseidensa toimittamista Syyrialle. Iran lähetti lisää vallankumouskaartinsa sotilaita Syyriaan. Iran lähetti tuhansia afganistanilaisia ja pakistanilaisia shiia-taistelijoita Syyriaan. Iran teki tämän kaiken tukeakseen Assadin julmaa hallintoa. Iran lähetti myös tonneittain aseita ja ammuksia Houthi-kapinallisille Jemeniin mukaanlukien uusi laivaus vain kaksi päivää sitten. Iran uhkasi kaataa Jordanian. Iranin työrukkanen Hizbollah salakuljetti Libanoniin SA-22 -ohjuksia pudottamaan lentokoneitamme ja Yakhont -risteilyohjuksia upottamaan laivojamme. Iran toimitti Hizbollahille tarkkuusohjattuja ohjuksia ja hyökkäyslennokkeja, jotta se voi iskeä tarkasti mihin tahansa kohteeseen Israelissa. Iran avusti Hamasia ja islamilaista Jihadia aseistettujen lennokkien rakentamisessa Gazassa. Iran teki myös selväksi avata uusia terroririntamia Israelia vastaan luvaten aseistaa palestiinalaisia Länsirannalla ja lähettään vallankumouskaartinsa kenraaleja Golanille, josta sen agentit hiljattain ampuivat raketteja pohjoiseen Israeliin. Israel tulee jatkuvasti reagoimaan voimakkaasti kaikkiin sitä vastaan tehtyihin hyökkäyksiin Syyriasta. Israel tulee jatkuvasti toimimaan estääkseen strategisten aseiden siirron Hizbollahille Syyrian alueelta ja sen kautta. Iran ja Hizbollah perustavat muutaman viikon välein uusia terroristisoluja kaupunkeihin kaikkialla maailmassa. Kolme sellaista solua paljastettiin hiljattain Kuwaitissa, Jordaniassa ja Kyproksella.

...Viime viikolla kenraalimajuri Salehi, Iranin armeijan komentaja, julisti näin: "Me tuhoamme Israelin varmasti." ...Seitsemänkymmentä vuotta kuuden miljoonan juutalaisen murhaamisen jälkeen Iranin hallitsijat lupaavat tuhota minun maani." Murhata minun kansani. Ja tämän elimen reaktio, melkein jokaisen täällä edustetun hallituksen reaktio on ollut ehdottomasti, ei mitään (nothing)! Täysi hiljaisuus!

Kuurouttava hiljaisuus. (*Tässä kohdassa Netanyahu piti 44 sekunnin tauon*) Ehkä nyt ymmärrätte, miksi Israel ei liity juhlimaan tätä sopimusta. Jos Iranin hallitsijat toimisivat tuhotakseen teidän maanne, niin olisitte ehkä vähemmän innostuneita sopimuksesta. Jos Iranin terrorin edustajat ampuisivat tuhansia raketteja kaupunkeihinne, niin ehkä enemmän harkitsisitte kehujaanne. Ja jos tämä sopimus olisi käynnistämässä ydinasekilvan teidän lähistöllänne, niin olisitte ehkä vastahakoisempia juhlimaan.

...jokaisessa sukupolvessa oli niitä, jotka nousivat tuhoamaan kansamme. Antiikin aikana me kohtasimme tuhon muinaisista Babylonin ja Rooman valtakunnista. Keskiajalla me kohtasimme inkvisition ja karkotuksen. Ja nykyisenä aikana me kohtasimme pogromeja ja holokaustin. Silti juutalaiset kestivät. Ja nyt uusi hallinto on noussut vannon tuhoavansa Israelin. Tuo hallinto tekisi viisaasti, jos ajattelisi tätä: Seison täällä tänään edustamassa Israelia, maata, joka on iältään 67 vuotta ollen nuori, mutta juutalaisen kansan kansallisvaltiota, joka on lähes 4000 vuotta vanha. Tässä kansojen salissa eivät kuitenkaan ole edustettuina Babylonin ja Rooman valtakunnat. Ei ole myöskään tuhatvuotinen Reich (natsi-Saksa). Nuo näköjään voittamattomat valtakunnat ovat menneet ajat sitten, mutta Israel elää. Israelin kansa elää... Israelin jälleensyntyminen on testamentti minun kansani lannistumattomalle hengelle. Sadan sukupolven ajan juutalainen kansa unelmoi Israelin maahan palaamisesta. Edes pimeimpinä hetkinämme ja meillä oli niitä niin monta, edes pimeimpinä hetkinämme emme koskaan luopuneet toivosta rakentaa ikuinen pääkaupunkimme Jerusalem. Israelin perustaminen teki tuon unelman toteutumisen mahdolliseksi. Se on mahdollistanut meille elää vapaana kansana esi-isiemme kotimaassa. Se on mahdollistanut meille vastaanottaa juutalaisia, jotka ovat tulleet maan neljältä ilmansuunnalta löytämään turvapaikan vainolta. Heitä tuli sodanrepimästä Euroopasta, Jemenistä, Irakista, Marokosta, Etiopiasta ja Neuvostoliitosta, sekä sadasta muusta maasta. Ja tänä päivänä, kun nouseva antisemitismien aalto jälleen pyyhkii yli Euroopan ja muuallakin, niin monet juutalaiset tulevat Israeliin liittyäkseen meihin rakentamaan juutalaista tulevaisuutta. Joten tässä on viestini Iranin hallitsijoille: Suunnitelmanne tuhota Israel tulee epäonnistumaan. Israel ei salli minkään voiman maan päällä uhata tulevaisuuttaan. Ja tässä on viestini kaikille täällä edustetuille maille: Mitä tahansa päätöslauselmia te ehkä hyväksytte tässä rakennuksessa, mitä tahansa päätöksiä te ehkä teette pääkaupungeissanne, niin Israel tekee mitä tahansa sen täytyy tehdä puolustaakseen valtiotamme ja puolustaakseen kansaamme.

...Ja YK:n, arvoisat valtuutetut, pitäisi tehdä vielä yksi asia. YK:n pitäisi lopultakin vapauttaa itsensä Israelin pakkomielleisestä lyömisestä. Tässä vain yksi järjetön esimerkki tästä pakkomielleisestä: Neljässä vuodessa Syyrian hirvittävässä väkivallassa enemmän kuin neljännes miljoonaa ihmistä on menettänyt henkensä. Se on enemmän kuin kymmenen kertaa israelilaisten ja palestiinalaisten yhteenlaskettu määrä, jotka ovat menettäneet henkensä vuosisataisessa konfliktissa välillämme. Silti viime vuonna tämä elin hyväksyi 20 israelinvastaista päätöslauselmaa ja vain yhden koskien villiä teurastusta Syyriassa. Mitä epäoikeudenmukaisuutta! Mitä suhteettomuutta. Kaksikymmentä. Laskekaa ne. Yksi Syyriaa vastaan. No niin, rehellisesti sanottuna en ole yllättynyt. Lainatakseni rivin Yogi Berra'lta, edesmenneeltä suurelta baseball'in pelaajalta ja osa-aikaiselta filosofilta: "Kun on kyse Israelin vuotuisesta lyömisestä YK:ssa, niin se on déjà vu, kaikki taas uudelleen." Riittää! Kolmenkymmenen yhden

vuoden jälkeen seison täällä ensimmäistä kertaa. Kysyn edelleen: Milloin YK lopultakin tarkistaa israelinvastaisen fanaattisuutensa ovella? Milloin YK lopultakin lakkaa herjaamasta Israelia uhkana rauhalle ja todella alkaa auttaa Israelia edistämään rauhaa? Ja sama kysymys pitäisi esittää palestiinalaisille johtajille. Milloin alatte toimia Israelin kanssa rauhan ja sovinnon edistämiseksi ja lopetatte Israelin herjaamisen, lopetatte yllytyksen vihaan ja väkivaltaan?

Lopuksi pari "keventävää" videota liittyen Obamaan (USA:n tuhoaja) ja ilmastonmuutokseen:

<https://www.youtube.com/watch?v=UXodRLLkth4> (Muslim world reacts to Obama's latest speech - iPhoneConservative)

https://www.youtube.com/watch?v=pcK--SBbA_0 (PRINCE CHARLES CALLS ON WORLD TO ACT ON CLIMATE)

Lähetänyt Olli-R klo 2.48